

Men det er med fuld Føie, at en Kreds af ansete Forfattere og Boghandlere i en Adresse, der er indgiven til dette Thing, har gjort opmærksom paa, at den egentlige literære Kritik vilde føle sig saare hæmmet i sin Virksomhed ved en Bestemmelse som denne. Hvis et Skrift skal risikere en haard Straf, selv om det i det Hele og Store har en literær Karakter, fordi det indeholder en enkelt Fremstilling, om hvilken man med god Villie kan sige, at den er utugtlig eller be- regnet paa Læserens sandfælsige Ophidselse, tror jeg, at Kritiken vilde være ganske over- ordentlig ængstelig for at henlede Opmærk- somheden derpaa. Hvem vil vel være An- giver? Det ville respectable Mennesker saare nødtigt, og de literære Kritikere særlig nødtigt, da de bedst vide, med hvor haarde Vilkaar Litteraturen har at kæmpe, og ikke ville bi- drage deres til, at den ogsaa faar Politiet og Domstolene efter sig. Følgen vilde blive, at det blev Coutume blandt hæderlige Kritikere at lade Sigt, selv om det var aldrig saa smagløst i literær Henseende, gaa upaatakt hen. Jeg tror, at Adressen har i saa Henseende fuldstændig Ret. — Bestemmelsen om Sortimentboghandlerne turde maaste være den urimeligste af alle Bestemmelserne i dette Lovforslag, en Bestemmelse, hvor Enhver klart og tydeligt kan se, at den ikke kan anvendes. Hvem i Alverden vil vel forlange, at en Sortimentboghandler, f. Ex. i Juletiden, hvor han sælger Bøger i Mængde, virkelig skulde kunne gennemgaa disse Bøger, for at sikkre sig, at de ikke alene ikke havde en gjen- nemgaaende utugtlig Karakter, men at der ikke i dem fandtes en enkelt utugtlig Frem- stilling. Hvis man vedtog en Bestemmelse som denne, vilde det føre dertil, at en hvil- kensomhelst Domstol, forsaavidt der dømtes i den Land, som man maa vente, haabe og ønske, at Domstolene dømme i, vilde sige, at den Mand burde i Virkeligheden ikke have vidst, hvad der stod i den Bog, som han har solgt, han kunde ikke vide det; det vil altid være klart af de foreliggende Omstændigheder, at Boghandlerne i Virkeligheden her bør være straffri, fordi man ikke kan paahvde dem det uhyre Arbejde, her vilde være Tale om. Det er en Indvending, der rammer paa saa overordentlig mange Punkter af denne Lov, at den ganske simpelt i de aller- fleste Tilfælde ikke vil blive anvendt, fordi Enhver vil erkjende, at hvis den skulde an- vendes efter sit Bogstav, vilde den ramme ubilligt og uretfærdigt, og det er til meget stor Fortræd for et Lands Lovgivning, hvis man kommer ind paa dette at give Love, der næsten med Nødvendighed maa eluderes. Med Hensyn til Bestemmelsen om den, der

ved uanstændige Ord, Lader eller Handlinger krænter Blufærdigheden, kan jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Kleins) Raavisning af de høist beklagelige Følger, den vilde have, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa en endnu. Jeg tror, at vi derved vilde fremme et meget hæsligt Spioneri i vort Samfund. Hvor ofte hændes det ikke i en Kreds af unge, kaade Mennesker, at en eller anden kommer til at sige et Ord, eller maaste i Raadighed med fuld Bevidsthed sige Et eller Andet, som kan krænte Blufærdigheden, være utugtigt. Det sker jo indenfor en snæver Kreds, og som det blev sagt i Landstinget, Mandfolk kan taale at høre Meget, inden Dreene gaar af dem; der er ingen Grund for Straffemyndigheden til at gribe ind der. Men kunde man ikke let tænke sig, at der kunde være Folk, der bagefter vilde ramme en eller anden af dem, der have været til Stede, og som kunde fremkomme med en Angivelse af, hvad der var sagt i et fortro- ligt Sag, som kunde bringe Bedkommende i Ulykke. Man har set adskillige af den Slags Ting i vore politiske ophidsede Tider i de senere Aar, saa det er paa ingen mulig Maade noget urimeligt Tankeexperiment.

Det blev sagt i det andet Thing, da Lovforslaget blev forhandlet der, af en Taler, der var imod Loven, at han haabede, at Landstinget, der havde staaet og stod som Frihedens Vogter i Danmark, i ethvert Til- fælde ikke vilde gaa ind paa en Lov som den her foreliggende. Ganske vist er det høie Thing ovenover os et meget alvorligt Thing; men jeg gad dog vidst, om der ikke kom et lunt lille Smil paa adskillige Medlemmers Ansigt, da dette kom om „Frihedens Vog- ter“. Jeg vil være tilbøielig til at tro det; men netop her i dette Thing tror jeg, man kan sige det saaledes, at det maaste bliver taget mere alvorligt, for netop den Side i Landet, som dette Thing repræsenterer, har været den, som i de senere Aar bestandig har været den Tabende, naar Talen var om at indskrænke Friheden; enhver Friheds- berøvelse, ethvert Angreb paa Friheden har ganske særlig ramt hen ad vor Side til. Jeg tror derfor nok at kunne gjøre Regning paa, at der her i Thinget vil være Stem- ning for ikke uden Nødvendighed at ind- strænke den bestaaende Frihed ogsaa i de Forhold, her er Tale om, forsaavidt det maa erkjendes, at den bestaaende Lovgivning er tilstrækkelig, og det er i alt Fald min Overbevisning, til at slaa Alt det ned, der er klar, aabenbar, bevidst Utugtighed i Skrift, i billedlig Fremstilling o. s. v. Forsaavidt det er Tilfældet, vil denne Lov med disse